

[Forsvarsministeren.]

foretagne beregninger indgår en vis usikkerhed, og da der kan forventes øgede udgifter til fartøjsmateriel, foreslås afgiften fastsat til maksimalt 80 pct.

Efter den gældende lovs bestemmelser indbetaler de ikke-regulerede lodserier – bortset fra Københavns lodseri – til Den fælles Lodspensionskasse indtil 30 pct. af det enkelte lodseris bruttolodsindtægt m. v. efter fradrag af udgifter til lodseriets drift. Pensionsbidraget udgør for de regulerede lodserier indtil 30 pct. af det grundbeløb, der hidtil er ydet de enkelte lodser ved disse lodserier, samt af den del af bruttolodsindtægten m. v., der tilfalder lodserierne.

I forbindelse med ophævelse af skellet mellem regulerede og ikke-regulerede lodserier og den deraf følgende ændring i pensionsbidragenes beregningsgrundlag er det nødvendigt at forhøje indbetalingsprocenten til højst 40.

Dette kan medføre en mindre nedgang i pensionskassens indtægter, som dog ikke vil få indflydelse på kassens evne til at opfylde sine forpligtelser i de kommende år.

Til lodserne ved Københavns lodseri, der ikke er medlemmer af Den fælles Lodspensionskasse, foreslås efter afsked udbetalt et beløb svarende til det bidrag, som ville være blevet betalt, hvis disse lodser havde været medlemmer af lodspensionskassen.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i tinget.

Jeg tillader mig derefter for folketinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om forsvarsordningens videreførelse.*

Forsvarsforliget af 14. marts 1973, der udløber med udgangen af marts 1977, har muligvis gjort en stadig forbedring af forsvaret i forligningsperioden, især hvad angår materiel, beredskab, mobiliseringsstyrke og forberedelse til modtagelse af forstærkninger. Et vigtigt led i forliget var fastsættelsen af faste økonomiske rammer for hele forsvarets virksomhed og en fortsættelse af reguleringen for løn- og prisudviklingen. Ikke mindst denne regulering har vist sig at være værdifuld. Situationen inden for forsvaret i tiden 1973–77 har været karakteriseret af en rolig udvikling henimod en realisering af forsvarets styrkemål på grundlag af en rationel planlægning. Den ved forliget bestemte struktur er stort set gennemført.

Det fremsatte forslag har til formål gennem visse mindre justeringer på det økonomiske og det personelmæssige område af gældende forsvarsordning at fastsætte en forsvarsordning for perioden 1. april 1977–31. marts 1981.

Justeringerne har som grundlag de praktiske erfaringer, forsvaret har indhøstet i tiden fra 1. april 1973, og i vurderingen af behovet for justeringer er endvidere indgået udviklingen på det sikkerhedspolitiske og det økonomiske område.

Forslaget forudsætter, at dansk forsvars- og sikkerhedspolitik fortsat bygger på dansk medlemskab af NATO, og der lægges som hidtil den største vægt på den fornødne planlægning i fredstid for modtagelse af allierede forstærkninger på dansk område til støtte for forsvaret af Danmark.

Regeringen støtter bestræbelserne, herunder de initiativer, der er taget fra NATOs side, på at fremme afspændingen mellem Øst og Vest. Det må imidlertid erkendes, at selv om visse resultater er opnået på det politiske område, har der ikke hidtil kunnet registreres nogen tilsvarende resultater inden for den militære afspændingsproces.

På baggrund af den foreliggende sikkerhedspolitiske situation finder regeringen, at det nuværende forsvarsforlig bør afløses af en ny forsvarsordning. For at sikre en rolig udvikling og størst mulig stabilitet er perioden fastsat til 4 år.

Regeringen har i sit forslag forudsat, at der ikke sker ændringer i den gældende forsvarslov, hvilket er ensbetydende med, at styrkemålene og forsvarets struktur forbliver uændrede, ligesom forsvarets opgaver, som disse er anført i betænkningen over forsvarslovene af 1973, opretholdes. Tilsvarende vil tjenestetidens længde blive opretholdt uændret.

Den nuværende opdeling af forsvarets personel, ikke blot på værnene, men også på en række personelkategorier, har vist sig uhenigtsmæssig. Dette foreslås ændret på den måde, at værnenes nuværende personeltal sammenlægges og herunder inddeles i færre personelkategorier. Herved vil der være tilvejebragt en betydelig fleksibilitet på personelområdet. Det foreslås endvidere, at der herudover bliver mulighed for ændringer og tilpasninger mellem de enkelte personelkategorier inden for forsvarets samlede personaleloft.

Den økonomiske ramme for finansåret

[Forsvarsministeren.]

1976-77 foreslås i princippet videreført for de enkelte år i omtalte periode.

Forslaget vedrørende de økonomiske rammer har haft som forudsætning, at en udvidelse af opgaverne for forsvaret i forbindelse med fiskeriinspektion, fredsbevarende operationer under FN, forureningsbekæmpelse og lignende tilgodeses gennem øgede ressourcetildelinger i påkrævet omfang. Der er yderligere tilgodeset et eventuelt behov hos hjemmeværnet i forbindelse med en øget tilgang af frivillige.

Rammerne dækker endvidere behovet for økonomiske midler til værnepligtslønnen, som i maj 1976 blev besluttet indført.

Principperne i det fremlagte forslag har været forelagt forsvarsrådet, der bl. a. har beklaget, at det ikke indeholder nogen af de forbedringer, som forsvarschefen har påpeget nødvendigheden af i sin skitse, idet man dog har mærket sig visse forbedringer på personelområdet. Forsvarsrådet har dog kunnet udtale tilfredshed, såfremt der ville kunne opnås enighed om de fremlagte principper.

Endvidere har den danske repræsentation ved Det nordatlantiske Råd haft lejlighed til foreløbigt at drøfte væsentlige dele af forslaget med NATOs generalsekretær, formanden for NATOs militærkomité og den øverstkommanderende for de allierede styrker i Europa, og de har alle udtalt sig positivt.

Den danske repræsentation ved Det nordatlantiske Råd er anmodet om at orientere rådet om indholdet af det fremsatte forslag.

Idet jeg tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

Baggrunden for forslaget er jo den, at det igennem årene har vist sig, at det er nødvendigt at justere satserne i boligsikringssystemet, hvis man vil undgå, at inflationen udhuler boligsikringsordningen. Derfor har der gennem årene været foretaget næsten årlige justeringer af satserne.

Man troede, at dette skulle høre op i 1976, hvor folketinget gennemførte en automatisk pristalsregulering. Udgangspunktet for denne pristalsregulering, der skulle ske én gang om året, nemlig i forbindelse med overgang til nye

indtægtsgrundlag, var fastsat således, at selv om pristallet fra juli 1975 til juli 1976 steg næsten 10 points, udløste julpriestallet ikke den 5 points' stigning, der var nødvendig for at justere boligsikringssatserne.

For at råde bod herpå fremsatte regeringen i efteråret 1976 forslag om, at man sikrede boligsikringsmodtagerne den på denne måde udeblevne pristalsportion.

Dette vandt ikke tilslutning, og der blev som en foreløbig foranstaltning i stedet gennemført en lov af 17. december 1976, der udskød den årlige omregning af boligsikringsydelse fra den 1. januar 1977 til 1. marts 1977. Udgifterne i forbindelse hermed anslås til ca. 20 mill. kr.

Det var tanken – som det fremgår af boligudvalgets betænkning af 2. december 1976 – i løbet af januar 1977 at gennemføre en lov, der uden at give boligsikringsmodtagerne »en pristalsportion« for resten af kalenderåret dog i det væsentlige gav boligsikringsmodtagerne kompensation for den manglende portion.

Inden valget blev udskrevet, nåede man imidlertid ikke at realisere denne lovændring.

Stillingen i dag er således, at den årlige omberegning finder sted pr. 1. marts 1977. Her bliver boligsikringsydelse omberegnet efter nuværende indkomstforhold. Indkomstgrundlaget er 1975-indkomsten + 20 pct. eller faktisk aktuel indkomst, som anvendes på den hidtil anvendte boligsikringsskala. Herved falder boligsikringsydelse bort for nogles vedkommende, medens ydelsen i øvrigt justeres efter den konstaterede indkomstændring. De nye boligsikringsydelser udbetales første gang i slutningen af februar 1977.

Da der imidlertid var politisk tilslutning til at gennemføre de nævnte forbedringer af boligsikringsordningen, har regeringen udarbejdet sit lovforslag, der tager sigte på at afbøde virkningen af utilsigtede boligsikringsnedgange pr. 1. marts 1977 ved i det store og hele at stille lejerne, som om reguleringen med en pristalsportion havde fundet sted. På visse punkter begrænser man dog ydelserne for at opnå besparelser, der skal modsvare den merudgift, der skyldes, at boligsikring i januar og februar 1977 er udbetalt efter 1976-indkomsten.

Det lovforslag, der hermed fremsættes, vil først kunne realiseres, efter at marts-boligsikringen er udbetalt.

Hvis loven skal have virkning fra 1. marts